

prvi udarec po glavi, ki mu je zdrobil lobanjo, je bil smrtonosen. Ko so videli, kaj so storili, so se razbežali ter ga prepustili usodi. Kežmana so našli drugi ljudje nezavestnega in vsega v krvi. Točno 21 dni po tem napadu je Kežman po velikih prestanih mukah umrl v brežiški bolnišnici. Vrtilim dobovskim orožnikom se je posrečilo izbrskati gnezda napadačev. In kaj so ugotovili? Štirje 16letni paglavci so zakrivali zločin! To je torej naša nadebuda mladina! In kje tiči krivda? Nekateri trdijo, da so premile kazni temu krive. Merodajni činitelji, upamo, bodo že ukrenili, da preneha enkrat to divjaštvo mladine.

Slovenska krajina

Goričko. Svoj čas smo čitali v »Ponedeljskem Slovincu«, da bo na meseca maja dobili še en vlak iz Sobote do Hodoša. Tam smo čitali, da bo vlak odhajal iz Sobote malo čez ponoč. Če bo res tako, je pa škoda tistega premoga, ki bo porabljen. Tak vlak bi bil samo za pijance, in to samo za tiste, ki stanujejo tik ob progi. Saj celo vlak, ki odhaja iz Sobote ob pol petih, nima večkrat nič enega potnika. Vlak je menda tu radi ljudstva, in ne radi posameznikov. Če že res nečete dati na Hodošu kurilnice, kar bi bilo edino prav, pa nam dajte vsaj take vlake, kot so bili pred nekaj leti, da bo vsaj malo bolje kot je danes. Prvi par naj kar ostane radi dijaštva, drugi par naj bi šel iz Sobote okrog pol 12 in bi prihajal v Soboto okrog pol 2 in bi tako imel zvezo za Maribor. Tretji par naj bi ne odhajal iz Sobote pred pol četrto uro in bi se vrnil k večernemu vlaku za Maribor. Idealno bi bilo seveda to, da bi imeli na Hodošu kurilnice in bi prvi vlak prišel v Soboto kot prihaja sedaj, zadnji bi pa šel iz Sobote okrog osemih, ko pride vlak iz Maribora. Kurilnice bi že imeli, pa ker je nekateri nočejo, so naredili nalašč pretiran preračun, da je ja ne bi dobili. Sedanji vozni red je pa neprikladen. Ljudje opravijo svoje poste do 12 in morajo čakati vlak do 15.15, in to seveda v gostilnah, ker so drugi lokali zaprti, in

se ne smemo žuditi, če je potem na vlaku dosti lekrat mnoge pijanih ljudi in se slišijo kletve, da je človeka strah. Kaj pa, če ima iz Sobote kdo prste vmes, da se ta vozni red ne more spremeniti? Treba se je osirati na naš gorički narod in ne samo na Soboto! Merodajni, podprite prizadevanje našega siromašnega ljudstva! Opozorjamo predvsem našega poslance in banske svetnike.

Murska Sobota. S 1. aprilom otvori Družba sv. Mohorja pri nas svojo podružnico. Prostore si je najela pri trgovcu Stivan Ernestu na Glavnem trgu. Novo trgovino s knjigami in papirjem priporočamo vsem našim ljudem.

Murska Sobota. Generalno ravnateljstvo drž. železnice je že odobrilo polovično voznino za udeležence »Prekmurskega tedna«. — Proračun občine za leto 1939/40, ki predvideva 2.289.743 din, je bil pred kratkim ra odborovi seji sprejet. — Razglaševanje z bobnom se je pri nas ukinilo in se bodo odslej vsi razglašaji objavljali v »Murski krajini«, ki je z 19. marecem začela na novo izhajati. Izdajatelj je g. Hahn, urednik pa g. Nemeec, odvetniški pripravnik. — Naše okrožno sodišče je dobilo novega predsednika v osebi g. Serneca Janka, dosedanjega sodnika na okrožnem sodišču v Mariboru. — Med tukajšnjimi krogi vlada precejšnje zanimanje za ustanovitev dvo-razredne trgovske šole, ki bo pod upravo združenja trgovcev. — V dneh 14. in 15. aprila, 11., 12. in 13. maja ter 12. in 13. junija se bo vršil pri železniški postaji pregled in žigosanje sodov.

Murska Sobota. V teh lepih spomladanskih dneh je vsak dan mnogo delavcev pred borzo dela ter željno čakajo, kdaj bodo vpisani v seznam onih, ki bodo lahko šli na sezonsko delo v Nemčijo, Francijo ali na državno veleposestvo. Marsikdo se vedno s strahom sprašuje, če bodo lahko šli in koliko naših delavcev in delavk bo letos lahko šlo v tujino. Da ustrezemo tem spraševalcem, povemo, da so se nemški in naši delegati pri socialnem ministertvu sporazumeli, da bo Nemčija letos zaposlila okrog 10.000 delavcev iz Slovenije, ker se delavci od drugod niso obnesli. Vendar ta dogovor še čaka odobritve merodajnih činiteljev. Iz Prekmurja in mogoče iz Priekije bo v Nemčijo šlo okrog 6000 delavcev in delavk. — Dosežen je tudi sporazum z držav-

nim veleposestvom, kjer bo akordno delo bolje plačano kot lani, a dnevnica bo ostala ista.

Gornja Lendava. Še letos se bo izvršila temeljita izprememba na cerkvi sami. Sedanje ostrešje cerkve, ki je sestavljeno iz dveh delov in je že v slabem stanju, bo dobilo enotno obliko, kar bo vsekakor mnogo lepše in okusnejše. K obnovi bo prispeval tudi njen patron g. Hartner. — Naše prosvetno društvo še letos namerava s pomočjo hranilnice zgraditi novo prosvetno dvorano, ki nam je zelo potrebna, ker sedaj za razne prireditve nimamo potrebnega prostora. K zidavi nam bo verjetno prispevala tudi banska uprava.

Bodonci. Naše upravičene prošnje, da bi tudi mi bili zvezani s prometno žilo z Mursko Soboto, so se končno uresničile. Kajti s 15. aprilom bo na progi Murska Sobota—Bodonci—Gor. Lendava redno vozil poštni avtobus, s čimer nam bo prihranjeno mnogo pešačenja do vlaka, odnosno avtobusa. — Prejšnji petek okrog petih popoldne je nenadoma začela goreti hiša posestnika Benkič Stefana. Ker je ta dan pihal močan veter, se je ogenj razširil tudi na gospodarsko poslopje, ki je do tal pogorelo. Požrtvovalnim gasilcem se je posrečilo ogenj omejiti in tudi hiši obvarovati vse razen strehe. Škoda, ki ni krita z zavarovalnico, znaša nad 10.000 din, ker je zgorelo tudi nad 28 metrov sena. Požar je nastal verjetno radi tega, ker so se v dimniku vnele saje, ali pa je iz njega padla kaka iskra.

Turnišče. Pred dnevi se je vršil v osrednji gostilni Singerjev šivalni tečaj, za katerega naše ženske niso pokazale posebnega zanimanja in se jih je le malo udeleževalo tečaja. — Naša orožniška postaja je dobila telefon, ki ji je bil vsekakor zelo potreben. — Pri nas je poleg politike glavni predmet pogovora še vedno elektrika, katero bomo verjetno drugo leto že imeli v naših stanovanjih.

Renkovec. Čeprav naša vas ni bogve kako velika, je vendar dosedanje pokopališče za naše pokojnike bilo premajhno in smo minulo nedeljo popoldne imeli blagoslovitev dodatnega pokopališkega prostora. Blagoslovitvene obrede je opravil g. dekan.

Fokovci. Danes teden smo na tem mestu poročali, da se je Počič pri reševanju živine in ga-

»Mati, pomirite se! Ne bom služil pri Kazimiru. K Svetemu Patriku bom šel. Moj bodoči gospodar je fin človek in — Litvanec. V ponedeljek bom nastopil službo. Spremeniti se nič ne da, radi tega kar ne hajte s solzenjem.«

»Stefan, tako čaleč vendar ne moreš hoditi v službo!«

»Saj ne bom hodil od doma! Tam bom stanoval.«
Te besede so bile za mater nov udarec.

»Ka-aj?« je zaječala. »Nočeš dalje z menoj stanovati?«

»Vsako nedeljo bom domov prišel, ker je tista točilnica ob nedeljah zaprta. Ne jokajte torej! Sicer pa ne bova dolgo ločena. Kmalu si bom prištedil nekaj denarja in potem bom otvoril svojo točilnico. Tedaj se bo tudi nama sreča nasmehnila.«

»Stefan, velik si in ne morem te zadrževati, če nočeš iti,« je udano odvrnila mati. »A to ti povem, da mi ni ljubo, da misliš na točilnico. Gostilna ne vodi k dobremu. V stari domovini ljudje večinoma pijejo vino in pivo, tu pa to odurno žganje, od karega so pijani ko svinje.«

»Dobro! Tudi jaz nisem navdušen za gostilno. Ko si bom prištedil dovolj denarja, bom gostilno prodal. Potem se bova vrnila v staro domovino in tam kupila lepo domačijo. No, kaj rečete k temu?«

»Toliko denarja nikdar ne bova imela!« je odkimala starka.

»Bog mi je priča,« se je sin potrkal na prsi, »da vas bom pred smrtjo popeljal v domovino!«

Njegov glas je bil tako prepričevalen, da se je mati nasmehnila. V duhu je pohitela v staro domovino in si slikala srečno življenje, ki jo tam čaka.

8.

Skoraj istočasno, ko je Stefan materi sporočil, da bo stopil v drugo službo, se je Nina razgovarjala s Kazimirom. Sedela sta za mizo. Kazimir je pil po obedu kavo. Bil je izredno dobro razpoložen. Šalil se je in govoril o vsem mogočem. Le tega ni omenil, kar je Nina pričakovala in o čemer je prej nenehoma govoril. Že nekaj dni sem ni govoril o svoji ljubezni in Stefanu. Ta molk je bil pri Kazimiru nenavaden. Ali je mogoče, da se ne bi več zanimal zanjo? Nekam nemirna je bila. Sklenila je, da bo izvlekla iz njega pravo besedo.

»Oprostite, da vam dalje ne bom delala družbe. Pospravljanje sob me čaka. Prej nisem imela za to časa, ker sem ves predpoldan poučevala. Hiteti bom morala, ker bo kmalu Stefan prišel pome. Na sprehod bova šla.«

»Le pojdiva, kamor hočeta,« je odvrnil Kazimir na videz ravnodušno.

Nina je v kljub navidezni ravnodušnosti spoznala, da so njene besede Kazimira razburile. Nekaj jo je priganjalo, da bi g. še bolj razdražila.

»Stefan je ves srečen, ker je dobil lepo službo!«

»Kje?« je vprašal dokaj mirno Kazimir.

»Ne tu v mestu. Kmalu me bo poročil in odvedel od tu.«

(Dalje sledi)

vorov, punč v svojem kozarcu mešal z gorečo smodko. Na višku napičnice je to mešanico potem izpil. Pri neki čajanki pa ga je tovariš opazil, kako je maslo mazal na golo dlan. Nekoč ga je po poti iz najlepših misli zmotila krava, ki mu je stopila na pot. »Oprostite!« je dejal in se vljudno odkril. Mož, ki je kravo gnal, in vse ostale priče tega prizora so se krohotali. Šele tedaj je ponos upravnika vseučilišča opazil svojo pomoto. Osramočen in jezen je stekel naprej. Tekel je tako slepo, da je zadel v neko damo. »Ze spet takšno neumna krava, ki ne zna korakati po cesti!« je zavpil besno, ne da bi dvignil oči.

Inserirajte!

šenju močno opakel, radi česar so ga morali spraviti v bolnišnico, kjer je devet dni v groznh bolečinah visel med življenjem in smrtjo. Zdravniška veda mu ni mogla rešiti življenja ter je pred par dnevi umrl. Bodi mu lahka zemlja, preostalim pa naše sožalje!

Videnci. Pred dnevi je našo šolo zapustila dobra vzgojiteljica Kolanko Marija ter odšla na novo službeno mesto v Bakovce, kjer se naj dobro počuti!

Lipovci. Minule dni je posestnik Vinkovič na hlevu prekladal seno, od kofer je po nesrečnem naključju pačel na zemljo ter si zlomil nogo. Zdravi se v soboški bolnišnici.

Sv. Sebeččan. Pri nas se je začel drugi bano-vinski kmetijsko-gospodinski tečaj. Sklep prvega tečaja je bil 11. marca. Prvi tečaj je zaprosilo naše Prosvetno društvo in se ga je udeleževalo 16 deklet. Prostore je dal brezplačno na razpolago naš g. župnik. Ob sklepu tečaja so se zbrali tudi starši tečajnic, ki so se zahvaljevali vsem, ki so pripomogli, da se je tečaj vršil in da je dosegel tako povoljne uspehe. Izrazili so hvaležnost predvsem banski upravi, ki nam je tečaj dovolila. — Za drugi tečaj je zaprosila naša občina in se bo ta nadaljeval v prostorih v Moščancih, ker je tja dekletom bliže. Tečaj vodita dve Miri — gdéni Kolaričeva in Barletova.

Sotina. V sredo, 22. marca, je graničar Krivokapič Nikola jezdil na konju, ki se je pa iz neznanega vzroka splašil ter jezdeca vrgel raz sebe. Graničar je tako nesrečno priletel na zemljo, da je bil takoj mrtev.

Veliki Dolenci. Pri nas se lepo razširja »Slov. gospodar«, zato mu pošljemo nekaj poročil. Naša fara dobro napreduje. Od 12. do 19. marca se je vršil pri nas sv. misijon, ki sta ga vodila gg. salezijanca Alojz Nemeč in Jožef Lovrenčič. Tudi naši stari ljudje se ne spominjajo tako lepega tedna, kakor je bil misijonski teden. Zjutraj od šestih do šestih zvečer je bila naša cerkev nabito polna vernikov; kljub mrzlemu vetru se ljudje niso ustrašili mraza. V nedeljo je pa bil zaključek sv. misijona s procesijo, katere se je udeležilo tisoč ljudi, tudi iz sosednje fare (iz Markovca) je prišlo precej ljudi kakor tudi od onstran meje. Ko je pozno zvečer prišla procesija v cerkev, se je naš g. župnik v lepem nagovoru v imenu vse fare zahvalil gg. misijonarjema za njuno požrtvovalno delo. Naj bo naš misijon od Boga blagoslovljen z obilnimi sadovi!

Dolnja Lendava. Ljudje, ne nasedajte vsem vestem o našem g. župniku, o kantorju itd. Nekdo je raznesel med drugim tudi vest, da so neki zlikovci na našega g. župnika strajjali in druge neumnosti. Tudi o kantorju se širijo pretirane vesti. Le hudobnež spravija s tem v zvezo tudi duhovnike. Pri nas vsak ve, kako in kaj, ker so nam razmere dobro znane.

Naši rajni

Sv. Rupert v Slov. goricah. V Selcih je umrla v 73. letu starosti Marija Jurša pri Franc Zelenku. Naj v miru počiva — žalujočim naše sožalje!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. V mesecu februarju sta v naši župniji preminuli dve članici Marijine družbe. Najprej je smrtna kosa pretrgala nit življenja 32letni Peršuh Rozl iz Pieter. V svojih zdravih letih je mnogo delovala za razširjenje katoliških listov. Po nesrečnem naključju je dobila pred leti pretres možganov in s tem bolezen, ki se je stalno slabšala, tako da je bila zadnja leta od časa do časa brez zavesti. Njeni domači so ji skušali olajšati gorje ter so jo vozili od zdravnika do zdravnika, a

Pri
gripi

vzemajte
ASPIRIN
TABLETE!

BAYER

Pazite na Bayer-jev križ!

Oglas je registriran pod S. št. 441 od 24. III. 1936.

bilo je brez uspeha. Naposled je zbolela za jetiko, ki ji je končala življenje. Dekleta iz vasi so ji priredila lep pogreb, katerega se je udeležilo mnogo ljudi. Tolažilne besede domačim je spregovoril ob grobu g. dekan Sagaj, v imenu pleterskih deklet pa se je od rajne poslovila Medved Marija. Blaga Roza, počivaj v miru! — Nekaj dni nato pa je mrtvaški zvon naznanil po fari smrt 16 letne Pernat Matilde, tudi iz Pieter, kateri je prav tako neozdravljiva jetika prekinila mlado življenje. Naj počiva v miru! — Po rajnicah žalujočim izrekamo sožalje!

Ptujska gora. Na praznik sv. Jožefa smo spremlili k večnemu počitku Marijino družbenico Nežko Predikalka iz Podlož. Da je bila priljubljena pri tovarišicah in pri vseh faranih, je pokazal njen veličasten pogreb. G. župnik se je v jednatih besedah poslovil od pokojne. Bog in Mati božja nam dajta veliko takih Marijinih hčera! Z Bogom, Nežka, počivaj v hladni zemlji mirno, za nas pa prosil pri nebeškem Očetu in pri Materi božji! — Žalujočim naše sožalje!

Ormož. V Frankovcih pri Ormožu je umrla 24. marca v starosti 66 let Munda Terezija. Pokojnica, ki je po smrti svojega moža sama celih 28 let gospodarila na obširnem posestvu, je bila splošno priljubljena ter jo bodo posebno še reveži zelo pogrešali. Svoje otroke je skrbno vzgojila. Njena dva sinova, Martin kot ravnatelj Kletarskega društva v Ormožu, in Ivan, ki je prevzel posestvo doma, sta znana naša delavca v političnih in gospodarskih organizacijah. Rajna naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje!

Šalovci pri Središču. V minulem tednu je umrla Margareta Kunst, roj. Stanjč, ki smo jo zad-

njo soboto pokopali ob navzočnosti mnogobrojnih njenih prijateljev in znancev. Že pogreb sam je pričal, da polagamo k večnemu počitku ženomater, ki si je v življenju s svojo prirojeno dobrotto pridobila same prijatelje, tako da sovražnika sploh imeti ni mogla. Pokojnica je bila vzor krščanske matere in je svoje že odrasle otroke vzgojila v strogo krščanskem duhu. Poleg številnih revežev so tudi naše katoliške organizacije bile deležne njene blagohotne naklonjenosti. Za vse dobrote ji naj bo ljubi Bog plačnik, preostalim pa naše sožalje!

Prihova. Na Jožefovo je sklenil svoje 79 let dolgo življenje Franc Flis, posestnik, p. d. Dobršek, sedaj v Raskovcu 16, prej pa na velikim kmetiji na Dobrovi 2. Bil je v svojem življenju dober in spoštovan gospodar in veren kristjan. Večkrat je bil občinski odbornik in skozi 25 let odbornik tukajšnje hranilnice in posojilnice, od njene ustanovitve leta 1907 do leta 1932. Odgojil je lepo svoje otroke in jih preskrbel. Ena hči, Julijana, je stopila v samostan šolskih sester v Slov. Bistrici. Ob obilni udeležbi je bil pokopan 21. marca, ravno na svoj rojstni dan, ob najlepšem sončnem spomladanskem dnevu. Naj v miru počiva — žalujočim pa naše sožalje!

Sv. Jernej pri Ločah. Tukaj je umrl 41 let stari posestnik in občinski odbornik Vehovar Miha. Bil je obče priljubljen in agilen sotrudnik pri vseh povzetjih za obči blagor. Na njegovih sedmih se je za novo lavantinsko bogoslovje nabralo 80 din. Darovalcem: Bog plačaj — rajnemu: počivaj v miru — žalujočim pa: naše sožalje!

Preseka pri Mozirju. Dne 11. marca so žalostno zapeli zvonovi svojo mrtvaško pesem in na-